

Mänttä-Vilppula 2. osa

opettaja Isak Penziev tammikuu 2015

Jatkamme opetusta. Ja palaamme heprealaisten juurien aiheeseen. Kuten ymmärsitte, matka heprealaisille juurille on hengellinen matka. Se on samalla myös erityinen kutsumus. Kaikkia kristittyjä ei ole kutsuttu tähän. Tämä on erityinen kutsumus ja itse asiassa mahtava todellinen siunaus. Se on erityistä Hengen työtä teissä kaikissa. Kukaan ei voi itsestään ottaa mitään tehtävää, jos sitä ei ole ylhäältä annettu. Jos Jumalan Henki antaa teille tämän kaltaisen ymmärryksen - jos ymmärrätte öljypuun vertauksen ja juutalaisesta historiasta löytyvät vertauskuvat, jotka kuvastavat ongelmia, joita nyt kohtaamme, ja antavat ratkaisuja näihin ongelmiin - silloin se on todellinen siunaus teille.

Haluan sanoa, ettei ole järkeä toimia yksin näitten asioiden parissa. Kun Jeshua on Israelin Kuningas ja kansojen prinssi tai Herra, ei ole mitään järkeä tehdä sitä ilman Israelia, sillä jokainen kopio on aina huonompi kuin alkuperäinen. Mutta jos liityt oppiaksesi nöyryydessä - mikä tietysti vaatii nöyryyttä myös juutalaisilta - me tiedämme että ihmisluonto täytyy ensin taltuttaa ja voittaa. Meidän tulee voittaa kaikki puutteemme. Meidän tulee laittaa syrjään ylpeytemme, vakiintunut ajattelutapamme ja ennakkoluulomme. Sekä juutalaisten että kansojen puolelta. Meidän tulee toimia rakkaudessa ja yhteisessä kunnioituksessa.

Aloitin tästä oliivipuu-vertauskuvasta. Koska se antaa hyvin selvän ja kirkkaan kuvan ja selvän vastauksen siihen kysymykseen, että eikö ole tarpeeksi, kun uskoo Kristukseen. Ja minä teen teidät hämmästyneiksi. Kyllä se on tarpeeksi. Mutta se ei ole tarpeeksi.

Se on tarpeeksi saadakseen pääsyn, tullakseen kytketyksi Jumalan verkkoon. Se on niin kuin saisi lipun junaan. Mutta jos sinulla on lippu etkä kuitenkaan nouse junaan, niin ethän sinä silloin pääse mihinkään. Ja jos sinun määränpääsi on vielä kaukana, kun matkalla ohitat vain muutaman välietapin, niin et sinä silloinkaan pääse perille. Mutta toisaalta: jos otat tämän askeleen ja ohitat pari, kolme väliasemaa siitä, mistä olit lähtenyt, pääset ehkä pakenemaan joitakin pahoja ongelmia siitä paikasta, mistä lähdit.

Tiedättekö, mitä pelastus tarkoittaa? Juutalaisuudessa on ainakin seitsemän sanaa, mitkä voidaan tulkita pelastukseksi. Kun luemme käännöksiä emmekä alkuperäistä tekstiä, meiltä jää paljon ymmärtämättä. Olen työskennellyt seminaareissa 12 vuotta. Opetin niissä raamatullisia kieliä ja eksegetiikkaa. Ja kun työskentelin ammatissani englantilaisten kollegoitten kanssa, he pyysivät tulkiksi vieraita kollegoja vaikkapa Yhdysvalloista. Minun täytyi sitten lukea

muutama sivu siitä teologiasta tai opinkappaleesta, mistä he olivat puhuneet aikaisemmin, jotta olisin pystynyt ja myös he olisivat pystyneet tulkitsemaan oikein.

Kerran sitten näillä englantilaisilla oli kurssi pelastuksesta seminaariopiskelijoille. Minulla oli käsissäni kristityn tutkijan kirjoittama kirja, jonka nimi oli Teoreettinen ja systemaattinen teologia. Hyvin paksu kirja ja siinä kirjassa oli neljä kappaletta koskien pelastusta, ja niissä n. 100 - 150 sivua. Ja yhdestäkään niistä en löytänyt määritelmää, mitä tarkoittaa pelastus. Ymmärrätekö te, mitä se tarkoittaa? Minkälainen käsitys teillä on pelastuksesta? Minä kysyn nyt teiltä. Eikö teillä olisi minulle pari versiota? Miten te määrittelisitte pelastuksen? Mikä käsite tai konsepti teillä siitä on?

Vastaus: Ihmisen tulee uudestisyntyä ylhäältä Jumalan lapseksi Jeshuaan uskoen. Se on hyvä vastaus. Mitä tarkoitusta varten pitää syntyä uudelleen?

Vastaus: Palvellakseen Jumalaa.

2. vastaus: Ollakseen kuuliainen Jumalalle.

Kuuliaisuus on oikein hyvä.

3. vastaus: Ylistää Herraa, olla läheisessä suhteessa Häneen.

Pidän vastauksistanne, koska ette vastaa perinteisillä tavoilla. Osoitatte parempaa ymmärrystä. Nyt kysyn teiltä seuraavan kysymyksen. Jos me tarvitsemme Jumalan apua palvellaksemme Häntä, niin mikä estää meitä palvelemasta Häntä ennen uudestisyntymistä? Miksi emme voi palvella Häntä ilman Jeshuaa, pelastusta? Usein kuulen tämän määritelmän, että olen pelastunut helvetin tulelta. Tai olen pelastunut ikuiselta kärsimykseltä. Tai olen pelastunut siitä, että olen ollut erossa Jumalasta. Mutta harva osaa selittää, miksi se on ongelma.

Sillä jos me haluamme uskoa vain pelastuaksemme tulelta, se tarkoittaa sitä, että haluamme pelastua vain sen palkinnon vuoksi, jonka Jumala meille antaa. Niiden hyötyjen takia, mitä me saamme siitä. Emmekä halua pelastua sen oikean tarkoituksen takia.

Mikä on siis Jumalan palvelemisen oikea tarkoitus?

Vastaus: Jumalan kunnian korottaminen.

2. vastaus: Intiimi suhde Häneen.

Niin, tarkoituksemme on läheinen suhde Häneen ja tarkoituksemme on täyttää Hänen tahtonsa. 1. Tessalonikalaiskirje 4: 3: ”Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta.” Jumalan tahto on meidän pyhityksemme. Jumala antoi suuren voiman ihmiselle. Ihminen on maailmassa ainoa, joka on luotu Jumalan kuvaksi. Ei yhtäkään eläintä, vaan ne ovat vain taustaa ja tukea. Ei enkeleitä, joita tietyllä tavalla voisi sanoa hengellisiksi roboteiksi. Mutta ihmiselle on annettu jumalallinen valta. Kuten heprealaiskirjeestä voimme lukea, 2:16: ”Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.”

Voimme myös siteerata psalmeja kahdeksan: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen?” Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisen asema Jumalan silmissä on ainutlaatuinen. Aadam oli luotu. Hänet luotiin Jumalan edustajaksi, jotta hän olisi Jumalan prinssi maailmassa, harjoittaakseen ikään kuin Jumalan herruutta maailmassa. Hallitakseen muita eläviä olentoja rakkaudella ja viisaudella. Ja kun ensimmäiset ihmiset tekivät virheen, Jumalaa se ei yllättänyt. Hoitokeino tai lääke siihen tehtyyn virheeseen oli olemassa jo ennen kuin se virhe oli tehty. Tässä on se temppelin alttari. Taivaallisen temppelin, jonka alttarilla on Messiaan nimi. Näin sanoo juutalainen rabbi ja tätä ei siis löydy Raamatusta. Mutta se on hyvin tärkeä hengellinen opetus meille. Se tarkoittaa sitä, että Jumalalla oli jo parannuskeino valmiina, kun Aadam teki ensimmäisen virheen.

Kirkko sanoo, että meidän tulee voittaa tämä Aadamin tekemä synti, ja siinä on totuus. Kirkko sanoo, että niin pitäisi tehdä, mutta kirkko ei sano, että mitä tarkoitusta varten. Verrataan kahta kysymystä.

Muistatte ehkä sen sananpaikan evankeliumista,(Joh. 6: 28) kun juudealaiset tulivat Jeshuan luokse ja kysyivät häneltä: ”Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?” Tätä voi verrata filippiläisen kysymykseen apostolien teoissa: ”Mitä minun pitää tehdä pelastuakseni?” Eli tässä on kaksi erilaista lähestymistapaa. Useimmat ihmiset kysyvät, mitä minun pitää tehdä, jotta pelastuisin. He eivät tiedä, mistä heidän tulisi pelastua. He eivät tiedä, minkä takia heidän tulisi pelastua. Mutta he tuntevat, että jostakin heidän pitää pelastua paetakseen Jumalan vihaa. Miksi ihmisillä tai koko ihmiskunnalla on tämä käsite Jumalan vihasta? Miksi?

Vastaus: Aadamin syyllisyys.

Ei. Mitä vikaa on meissä, jotka emme ole Aadam? Miksi Jumalalla on tämä viha?

Vastaus: Me emme elä Hänen tahdossaan.

Juuri niin! Kukaan ei täytä Hänen tahtoansa.

Jumala teki sellaisen erikoisprojektin kuin Israelin kansakunta. Jumala teki sen. Se ei ole ihmisten valinta vaan Jumalan valinta. Ja Jumala ei pelkästään valinnut Israelia vaan Hän loi Israelin. Jumala loi Israelin omaksi kunniakseen. Kuitenkaan myöskään Israel ei useinkaan täytä Jumalan tahtoa. Mutta sille on ainakin annettu kyky siihen. Mikä siinä on siis isoin este? Suurin este, mikä estää sekä Israelia että kansakuntia täyttämästä täydellisesti Jumalan tahtoa on riippuvuus synnistä. Seuraus Aadamin synnistä on ollut, että jokainen ihminen, joka syntyy maailmaan, on synnin sitomana. Tällä ei tarkoiteta syntejä monikossa. Vaan koko ihmisen sisäistä olemusta. Juutalainen perinne kutsuu tätä tilaa sanoilla jeter hara, mikä tarkoittaa pahaa taipumusta. Viittauksena tähän me luemme 1. Mooseksenkirjasta 8: 21; ”Ja Herra tunsu suloisen tuoksun ja sanoi sydämessänsä: ’En minä koskaan enää kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen

sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka.” Ihminen on siis tämän pahan sitomana.

Pelastus, Jeshua, tarkoittaa voittoa, voittoa tästä siteestä. Meillä on työkalu tai väline murtaa tämä side, joka on suurin este Jumalan palvelemisessa. Jumala on antanut meille välineen murtaa tämä ies. Meillä on edelleen yhteys tai side tähän syntiin ja sen läsnäolo on ruumiissamme, mutta tämän välineen avulla me emme enää ole synnin vallan alaisuudessa. Ja mikä tämä väline on? Tämä väline on meidän identiteettimme Jeshuassa Messiaassa. Meidän tulee identifioitua sekä hänen kuolemaansa että hänen ylösnousemukseensa. Tämä on hyvin tärkeä asia tiedostaa. Kun me samaistumme hänen kuolemaansa, kuoletamme omaa vanhaa lihallistamme minäämme. Ja kun samaistumme hänen ylösnousemukseensa, uusi taivaallinen luomus on syntyneenä meissä.

Vanha lihallinen minä oli sidoksissa siihen pahuuteen. Ja meidän tulee päivittäin saattaa se kuolemaan. Meille on annettu se voima tehdäksemme sen päivittäin yhä pienemmäksi ja pienemmäksi. Ja meissä syntyneen uuden taivaallisen luomuksen tulisi kasvaa meissä päivittäin yhä suuremmaksi. Meidän tulee syöttää tätä hengellistä lastamme oikealla ravinnolla. Meidän tulee harjoittaa häntä ja opettaa hänet kävelemään. Te, joilla on lapsia, tiedätte, millaista on kasvattaa heitä. Samalla tavalla meidän tulee kasvattaa omaa hengellistä lastamme Jumalan lapsena.

Eli Messiaan kuolema ja ylösnousemus on annettu meille juuri siksi välineeksi, jolla me voimme voittaa pahan sitovuuden.

Ja kun otamme elämässä niitä jatkoaskelia, meidät vapautetaan synnin läsnäolosta. (Room. 8: 23) Pahan sitovuus on yhä läsnä, mutta sen yli on jo kävelty; se on voitettu ristillä. Se on häpäisty siellä. Sillä ei ole mitään valtaa meihin. Ja jos me toisinaan teemme syntiä, silloin ainoastaan me itse annamme sille pahalle pääsyvaltaa. Se on meissä, mutta me emme enää ole velvoitettuja sen sitomiksi.

Nyt kun meillä on vapaus kaikesta pahasta, meillä on myös vapaus täyttää Jumalan tahtoa. Ja Jumalan tahto on pyhittäytyminen. Eli tullaan yhä enemmän ja enemmän pyhäksi. Pyhyys ei tarkoita vanhurskautta. Pyhyys tarkoittaa erottautumista. Se tarkoittaa sitä, ettei eletä maailman tapojen mukaan. Pyhyys tarkoittaa sitä, että jäljittelemme Jumalaa kaikilla teillämme. Ei ainoastaan siinä, miten rukoilemme. Eikä ainoastaan siinä, miten sytytämme kynttilät. Vaan myös siinä, miten syömme. Tai mitä juomme. Ja siinä, mitä sanomme puolisollemme, ja miten kohtelemme lapsiamme; miten kohtelemme vanhempiamme, tai leskiä, orpoja, köyhiä lähimmäisiämme.

Jumala hoitaa kyllä kaikki ongelmat. Hän antaa sateen ja sadon. Hän antaa rakennusaineita taloon. Ja kaiken tämän juuri kun me alamme huolehtia noista

edellä mainituista ja hyvällä tavalla jäljittelemme Jumalan teitä. Kun meillä on magneetti ja raudankappale, magneetti vetää rautaa puoleensa suurella voimalla. Ja rauta tulee yhdeksi sen magneetin kanssa. Ja siinä yhteydessä myös siitä raudasta itsestään tulee magneetti. Tämä on juuri kuva Jumalan jäljittelemisestä. Murramme pahuuden siteen meihin ja sitoudumme Jumalaan. Ja tässä sitoumuksessa ja suhteessa meistä tulee Hänen kaltaisiaan magneetteja, jolloin me saamme enemmän ja enemmän Hänen luonteenlaatuaan. Ja sen ei tule olla ritualistista vaan osa jokapäiväistä elämää. Mutta kaikki juutalaiset rituaalit ovat instrumentteja, jotka auttavat toimimaan oikein jokapäiväisessä elämässä. Ne muistuttavat meitä, että me olemme Jumalan läsnäolossa.

Kuinka juutalaisten perinteiden mukaan elävä aloittaa päivänsä? Heti herättyään hän sanoo ensimmäiseksi: Minä kiitän Sinua, ikuinen Kuningas, että palautit sieluni ja elämäni minulle takaisin, koska olet hyvä ja kiltti, ja luottamuksesi on minulle suurta.

Joskus sana emunatecha on ymmärretty että minun kasvoni Sinulle, mutta niin ei ole tässä tapauksessa, jossa se tarkoittaa: Sinun kasvosi minuun, Sinun luottamuksesi minuun. Kun minä herään, Jumala on jälleen armostaan antanut minulle yhden päivän, jolloin voin täyttää Hänen lakiaan. Yhä hyvin Hän olisi voinut jättää minut herättämättä. Olisin voinut nukkua ikuista unta. Mutta Hän antoi elämäni takaisin minulle. Siksi sekä etuoikeuteni että myös tehtäväni on palvella Häntä. Ja viimeiseksi ennen nukkumaan menoa minä sanon: Sinun käsiisi minä annan elämäni ja sieluni. Sinä olet lunastanut minut, Sinä totuuden Jumala.

Se tarkoittaa, että olet ostanut minut itsellesi, Jumala. Olet ostanut minut eri herralta. Eli kiusaaja tai vihollinen on tämän pahan personoituma, ja lunastus tarkoittaa sitä, että Jumala on lunastanut meidät häneltä, mutta tämä on pitkä juttu. Me olemme lunastetut pahuudelta Jumalan palvelijoiksi.

Tämä on nähtävissä myös oliivipuun vertauskuvassa. Kaikki varmasti tietävät tämän raamatunpaikan apostolisissa kirjoituksissa. On puu, joka symboloi Israelia. Tällä puulla on juuret. Ja juuret ovat patriarkat, juutalaiset esi-isämme. Öljy eli tämän puun juutalaiset ovat se henki, minkä Jumala istutti Israeliin. Jokainen teistä tietää varmasti tämän.

Ja kun olet oksastettu tähän puuhun, tulet ravituksi samasta öljystä kuin juutalaiset. Eli silloin sinä olet magnetisoitu tämän saman magneetin kanssa. Se tarkoittaa sitä, että sama Jeshua on läsnä sekä minussa että sinussa. Ei siis se laiton Jeesus, joka sanoo, ettei teillä ole mitään tekemistä noiden taikauskosten juutalaisten lakien kanssa. Vaan tämä on se raamatullinen Messias, Jeshua, Israelin Kuningas, joka tulee elämään ylimmäisenä ja kirkastaa lain.

Haluan korostaa, että kuka on sinun kaltaisesi, Israel, kansojen joukossa? Samalla haluan muistuttaa yhdestä sananpaikasta. Jesaja 56: 8. Moni lukee tässä kohtaa juuri sen edellisen jakeen. Jae kahdeksan on vähemmän tunnettu. : ” Herra, Herra sanoo, hän, joka kokoaa Israelin karkoitettut: Minä kokoan vielä muitakin sen koottujen lisäksi.”

Hän, joka kokoaa Israelin karkoitettut. Profeetta ei sano, että Hän kokoaa vain Israelin karkoitettut, ja se on yleensä se virhe, minkä monet saarnaajat tekevät tässä kohtaa. Monesti tulkitaan, että Jumala kokoaa nämä kadonneet heimot, vaikka he ovat kadottaneet identiteettinsä. Toki se on totta. Mutta se ei ole koko kuva. Sillä silloin sivuutetaan se vapaa tahto, jonka Jumala on ihmiselle antanut. Jos meillä on vapaa tahto, meille on annettu valinnan vapaus.

Kun me olemme synnin sitomia, silloin meillä on hyvin pieni mahdollisuus valita. Mutta se meidän päätöksemme seurata Jumalaa on juuri meidän oma päätöksemme. Kyllä voi sanoa, että me vastaamme Jumalan kutsuun, mutta päätös on kuitenkin meidän. Talmudissa juutalainen perinne sanoo: ”Kaikki on Jumalan käsissä, paitsi Jumalan pelko.” Meidän tulee siis liittyä Hänen suunnitelmaansa. Ja painotan sanaa: ”vapaaehtoisesti.” Se ei siis voi täysin perustua meidän perintömmen genetiikkaan. Siksi juuri lisäyksenä Israeliin Jumala vetää puoleensa kansoista kokoamiaan, joiden ei tulisi olla erillinen ruumis. Vaan jatkumona siihen, miten Jumala vaikuttaa maailmaan Israelin ruumiissa. Efesolaiskirjeessä tätä kutsutaan Israelin yhteisöksi. Ef. 2: 12: ”Olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta.”

Tämä tarkoittaa, että pakanauskova ei tule niin kuin osaksi Israelia, vaan osaksi Israelin kansalaisuutta. Olette varmasti kuulleet brittiläisestä kansainyhteisöstä. Siihen kuuluu tietysti Yhdistyneet kuningaskunnat, jossa Britannia on yhtenä, ja heillä on kuningatar. Tätä voisi kuvannollisesti verrata Israelin kansainyhteisöön. Brittiläisessä kansainyhteisössä on muita kansoja, jotka tunnustavat brittiläisen monarkian pääkseen. Esimerkiksi Kanada ja Australia. Voidaan sanoa, että ehkä kuvaa Britannian imperiumista sen mahtiaikoina voisi verrata tähän Israelin kansainyhteisöön.

Kanadan kansalainen ei ole Iso-Britannian kansalainen. Mutta brittimonarkia on kuitenkin Kanadan hallitusmuoto. Ja kaikilla brittiläiseen kansainyhteisöön kuuluvilla on etuoikeuksia verrattuna muihin ihmisiin, jotka eivät ole osa tätä kansainyhteisöä. He voivat jakaa samoja oikeuksia brittiläisten kanssa. He voivat vaikka tulla Kanadasta Iso-Britanniaan ja asua siellä. He voivat saada koulutuksen brittiläisissä yliopistoissa. Heillä on siis tämän brittiläisen kruunun suojelus. Tämä on se vertauskuva.

Eli silloin kun olet öljypuuhun oksastettu, olet oksastettu Israelin kansainyhteisöön. Ja Jes. 56: 8. sanoo: ”Minä kokoan vielä muitakin sen koottujen lisäksi.” Muitakin. Se on hyvin tärkeää. Että ainoastaan heimot eivät tule takaisin. Vaan vielä muutkin tulevat Israeliin. Ja kokoontuvat yhteiseen kansainliittoon Israelin kanssa. Se vain ei käy järkeen millään tavoin ilman Israelia. Tämä on juuri se kirkon historiallinen virhe.

Itse asiassa se kirkko, mikä nykyään on, on kansainyhteisö ilman Israelia. Silloin, jos joku sieltä tulee Israeliin, hänen pitäisi hylätä identiteettinsä. Ja luonnollisesti Jeshua itse tukee tätä sanoissaan. Johanneksen evankeliumi on hyvin monimutkainen ja vaikea. Sanotaan, että se on kirjoitettu kielellä, jota vaikka barbaari pystyy ymmärtämään, mutta se on täysin väärin sanottu. Johanneksen evankeliumi on evankeliumeista kaikista syvällisin ja merkityksellisin. Jos haluamme täydellisesti ymmärtää, miten Johanneksen evankeliumi on kirjoitettu ja sen sisältämät sanonnat, meidän pitää ymmärtää myös juutalaista ja rabbiinista perinnettä.

Sieltä löytyvät Jeshuan sanomat sanat, joita ei löydy muista evankeliumeista. Ja nämä sanat ovat juuri usein linjassa profeettojen sanojen kanssa. Ja tässä on yksi niistä, Joh. 10: 16: ”Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.”

Eli hän puhuu tässä niistä muista lampaista. Ja hän ei sano, että ne ensimmäiset lampaat lähtisivät jonnekin muulle paikalle, pois omalta alueeltaan. Niin kuin useimmat kristityt opettavat. Vaan se on juuri päinvastoin. Niin kuin Jeshua tässä sanoo, että minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; jotka minun tulee tuoda tänne ensimmäisten lampaiden luo. Tämä sama kuva löytyy profeetta Jesajan tekstistä.

Ei siis Israelin tai israelilaisten sijaan, eikä vain israelilaisia, ei myöskään ainoastaan niitä israelilaisia, jotka ovat joko pitäneet identiteettinsä tai hukanneet sen - vaan tuodakseen Israeliin muita lampaita.

Tämä on erittäin tärkeä asia. Sillä se antaa hyvin erilaisen oikeudellisen aseman. Se ei tarkoita sitä, että jokaisesta Jeshuaan uskovasta tulee juutalainen. Vaan hänestä tulee Israelin Jumalaan ja Messiaaseen uskova. Hän säilyttää silti oman identiteettinsä suomalaisena, ukrainalaisena tai kiinalaisena. Sinä ihmisenä jona hän on, ja se on riittävää.

Se ei silti tarkoita sitä, etteikö hän ymmärtäisi Jumalan täydellistä tahtoa. Hän voi kuitenkin hukata tiensä. Mutta jos hänellä on erityinen kutsumus Noan pojan tilasta, hänestä tulee Jumalaa pelkäävä. Hänestä tulee henkilö, josta sanotaan: ”muukalainen porteillasi.” Hänestä sanotaan, että hän elää sinun ympärilläsi,

Israel. Silloin hänellä on enemmän etuoikeuksia ja enemmän oikeuksia ylipäänsä. Ja silloin ei voi olla oikeuksia ilman velvollisuuksia, mikä on juuri yksi nykyisen yhteiskunnan taudeista. Monet haluavat tänä päivänä vapautta ja etuoikeuksia ilman vastuuta. Mutta saadaksesi etuoikeudet ja vapaudet, sinun täytyy myös hyväksyä velvollisuudet ja vastuu.

Teidän tulee uskoa, että Raamattu on annettu kaikille, käsi kädessä juutalaisen hengellisen viisauden kanssa. Ne auttavat meitä välttämään ansoja, jotta emme hukkaisi tietä, koska juutalainen viisus antaa meille kuvituksen säädöksistä ja käskyistä. Ne käskyt ja säädökset tulisi ymmärtää kirjaimellisesti. Ja kuvat tulisi ymmärtää kuvainnollisesti.

Muistatteko sen kertomuksen Tanachista, kun juutalainen kuningaskunta, joka oli yksi, jakaantui kahtia? Hyvin oleellinen seikka siitä löytyy 1. Kuningastenkirjasta luvusta 12.